

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

WARTOŚĆ I

Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Umiejętność kontaktowania się z ludźmi

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Wykształcenie pozytywnej postawy do drugiego człowieka

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Nikt nie jest „samotną wyspą”.
- Mój kolega, koleżanka, to drugi „ja”.
- Grupa klasowa mnie akceptuje.

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Nikomu w klasie nie należy czynić nic złego.
- Trzeba być pozytywnie nastawionym do wszystkich.
- Należy zawsze mówić prawdę.

Zasady

- Wyrażam się pozytywnie o moich kolegach.
- Mówię prawdę.
- Współuczestniczę w radościach i smutkach kolegów.
- Staram się akceptować moje koleżanki i kolegów.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Wszyscy uczniowie w szkole są jak moje własne dzieci.
- Szkoła jest dla mojego dziecka drugim domem.
- Szkoła ma prawo i obowiązek wychowywać moje dziecko.

Zasady

- Chętnie kontaktuję się ze wszystkimi kolegami i koleżankami mojego dziecka.
- Zapraszam do domu kolegów i koleżanki mojego dziecka.
- Dbam o poprawne relacje wewnątrz mojej rodziny.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Wszyscy uczniowie i wychowankowie powinni być dla mnie jednakowo ważni.
- Należy być sprawiedliwym w działaniu i ocenianiu.
- Każdy uczeń jest darem, który należy szanować, pielęgnować i obdarować miłością.

Zasady

- Dokładnie poznaję osobowości moich wychowanków.
- Organizuję integrujące spotkania dla moich uczniów.
- Uczestniczę w zajęciach pozalekcyjnych: wycieczkach, wyjazdach, zabawach, uroczystościach.
- Staram się dowartościować każdego ucznia w klasie.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Warto akcentować ważne wydarzenia z życia uczniów i nauczycieli np.: imieniny¹, urodziny i rocznice. Można zaznaczyć w kalendarzu wiszącym na widocznym miejscu wszystkie klasowe święta i razem wymyślić sposób ich obchodzenia. Warto unikać kupowanych prezentów i starać się wykonać je samodzielnie. Pamięć o ważnym dla drugiej osoby wydarzeniu to podstawa do tworzenia relacji autentycznych, a nie powierzchownych. Do przygotowania obchodów ważnych wydarzeń trzeba angażować uczniów.

¹ „Czas wolny służy budowaniu więzi z drugim człowiekiem, nawiązywaniu i umacnianiu przyjaźni, realizacji bezinteresownej solidarności, a także doświadczaniu radości z międzyludzkiego braterstwa”. M. Ostrowski, *Czas wolny*, w: *Encyklopedia nauczania społecznego Jana Pawła II*, red. A. Zwoliński, Radom 2003, s. 88; por. DD 11.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Szkoła przestaje być dla uczniów tylko miejscem zdobywania wiedzy, staje się środowiskiem ludzkim, wspólnotowym, przyjaznym². Uczeń przyzwyczaja się do szkoły, chce do niej uczęszczać. W przyszłości będzie ją dobrze wspominał. Akceptacja szkoły i tego, co się w niej dzieje, jest zapowiedzią pozytywnych relacji społecznych w przyszłości. Każdy uczeń czuje się ważny i potrzebny w grupie klasowej.

2.10. ZAGROŻENIA

Może wyniknąć niezdrowa rywalizacja pomiędzy uczniami. Dzieci niechętnie przychodzą do szkoły. Silna grupa może powodować izolację osób z mniejszą siłą przebicia, które do niej nie należą³. Wyobcowanie ze społeczności szkolnej prowadzić może do lęku przed nią.

² „Bóg, który wszystko otacza ojcowską opieką, zechciał, by wszyscy ludzie tworzyli jedną rodzinę i odnosili się do siebie nawzajem w duchu braterstwa. Wszyscy bowiem, stworzeni na podobieństwo Boga, który «z jednego człowieka wywiódł cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi» (Dz 17,26), powołani są do jednego i tego samego celu, to jest do Boga samego”. KDK 24.

³ „Młodzieży bardzo potrzebne jest okazanie przyjaźni i serca. Czasem spotykamy młodzież, która – zwłaszcza w wielkich miastach – czuje się bardzo samotna, i wtedy szuka jakiegoś odejścia od normalnej drogi życia, szuka zmiany. Często jest to alkohol, narkomania, które zaczynają człowieka stopniowo zabijać, a przynajmniej hamują jego rozwój”. J. Glemp, *Prymas Polski do młodzieży. Katechizm nie tylko dla bierzmowanych*, Przybyszew 2006, s. 100.